

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Jane Maria Collins pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 70 z 6.3.2017.

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2017 r. – PV/Komisja**(Sprawa T-786/16)**

(2018/C 123/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PV (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfeld)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

a w konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji z dnia 31 maja 2016 r. i z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie dokonania potrąceń z wynagrodzenia, w odniesieniu do których skarżący złożył odpowiednio zażalenia na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego w dniu 29 lipca 2016 r. (R/492/16) i w dniu 30 lipca 2016 r. (R/493/16), które zostały oddalone w dniu 28 listopada 2016 r.;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji z dnia 15 września 2016 r. i z dnia 11 lipca 2016 r. w sprawie dokonania potrąceń z wynagrodzenia i zerowania wynagrodzenia od lipca 2016 r., w odniesieniu do których skarżący złożył zażalenie na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego w dniu 19 września 2016 r. (R/496/16), które zostało oddalone w dniu 17 stycznia 2017 r.;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z dnia 21 września 2016 r. informującej skarżącego o zglobalizowanym długu w wysokości 42 704,74 EUR w stosunku do Komisji, w odniesieniu do której złożył on zażalenie na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego w dniu 8 listopada 2016 r. (R/556/16), które zostało oddalone w dniu 17 stycznia 2017 r.;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej noty obciążeniowej nr 32441709991 z dnia 20 lipca 2017 r. na kwotę 42 704,74 EUR, wymagającej zapłaty spornego długu w wysokości 42 704,74 EUR, w odniesieniu do której zostało złożone zażalenie na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego w dniu 31 lipca 2017 r. (R/346/17), które zostało oddalone w dniu 29 listopada 2017 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 26 lipca 2016 r. o wydaleniu ze służby, wydanej przez trójstronny organ powołujący, na którą skarżący złożył zażalenie na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego w dniu 3 października 2016 r. (R/510/16), które zostało oddalone w dniu 2 lutego 2017 r., a także insi stwierdzenie nieważności postępowania dyscyplinarnego CMS 13/087 we wszystkich jego aspektach;
- nakazanie naprawienia szkody poniesionej w wyniku mobbingu w DG EMPLOI, DG BUDGET, DG INTERPRETARIAT oraz wspólnie przez służby medyczne, PMO i DG HR, gdy pierwsza sytuacja nosząca znamiona mobbingu sięga października 2008 r.;

— stwierdzenie nieważności wszystkich sprawozdań z oceny skarżącego za lata 2014, 2015 r. i 2016 r. ze względu na mobbing w DG SCIC;

oraz przyznanie następującego odszkodowania na podstawie art. 340 TFUE:

— zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę w wysokości 889 000 EUR i odszkodowania za szkody materialne w wysokości 132 828,67 EUR poniesione przez skarżącego, wynikające z tych zaskarżonych decyzji, szacowane, z zastrzeżeniem aktualizacji wyceny, na kwotę 1 021 828,67 EUR, powiększone o odsetki od opóźnienia aż do dnia ostatecznej spłaty;

pomocniczo, w związku z mobbingiem i korzystaniem z „fałszywych intelektualistów”, co sprawia, że takie nieprawidłowości nie mogą być tolerowane przez porządek prawny Unii:

— stwierdzenie nieważności wszystkich innych żądanych potrąceń z wynagrodzenia za okres od marca 2015 r. do lipca 2016 r. – czyli 12 decyzji z: 9/2/2015 r., 30/3/2015 r., 5/5/2015 r., 24/6/2015 r., 1/10/2015 r., 12/11/2015 r., 15/1/2016 r., 22/4/2016 r., 31/5/2016 r., 5/7/2016 r., 15/9/2016 r. i z 11/7/2016 r., a także wszystkich rozstrzygnięć odmownych w przedmiocie jego wniosków o uchylenie, czyli decyzji: R/1110/14 z 11/3/2015 r., R/225/15 z 3 lipca 2015 r., R/292/15 z 23 lipca 2015 r., R/376/15 z 18 sierpnia 2015 r., R/419/15 z 25 września 2015 r., R/496/15 z 23 października 2015 r., R/787/15 i R/788/16 i R/71/16 z 21 marca 2016 r., R/282/16 z 12 września 2016 r.;

— stwierdzenie nieważności wszystkich decyzji oddalających, które dotyczą zażaleń w przedmiocie postępowań w sprawie oceny, czyli decyzji: R/1100/14 z 12 marca 2015 r., R/313/15 z 11 sierpnia 2015 r., R/676/15 z 13 października 2015 r., R/127/16 i R/128/16 z 7 czerwca 2016 r. i R/342/16 z 21 września 2016 r.;

— stwierdzenie nieważności wszystkich rozstrzygnięć odmownych w przedmiocie wniosków o udzielenie wsparcia na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego, odpowiednio, z dnia 23 października 2014 r., z dnia 20 stycznia 2015 r., z dnia 20 marca 2015 r., z dnia 30 lipca 2015 r. (wniosek D/322/15), z dnia 15 marca 2016 r. (wniosek D/776/15) i z dnia 18 maja 2016 r.

— stwierdzenie nieważności wszystkich nieuzasadnionych „opinii lekarskich” dr [X] z dni 16 i 18 lipca 2018 r., 8 sierpnia 2014 r., 4 września 2014 r., 4 grudnia 2014 r., 4 lutego 2015 r., 13 kwietnia 2015 r., 4 czerwca 2015 r., 11 sierpnia 2015 r., 14 października 2015 r., 4 grudnia 2015 r., 5 lutego 2016 r., 22 marca 2016 r., 18 kwietnia 2016 r., 3 czerwca 2016 r., 30 czerwca 2016 r. i z dnia 25 lipca 2016 r.;

— stwierdzenie nieważności „opinii lekarskich” dr [X] z dnia 27 czerwca 2014 r. i dr [Y] z dnia 10 października 2014 r., które odesłały skarżącego do sprawców mobbingu;

— stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej zażalenie R/182/16 z dnia 14 lipca 2016 r., złożone w dniu 22 marca 2016 r. w przedmiocie nieusprawiedliwionej nieobecności z 16 i 17 marca 2016 r. w jego domu;

— stwierdzenie nieważności wszystkich wezwań do zapłaty, odpowiednio, z dni: 10 marca 2015 r., 11 maja 2015 r., 10 czerwca 2015 r., 11 sierpnia 2015 r., 13 listopada 2015 r., 9 grudnia 2015 r., 18 lipca 2016 r., a także pism informujących o nocie obciążeniowej z dnia 21 czerwca 2016 r. i z dnia 21 września 2016 r.

w każdym razie

— obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1, 3, 4 i 31 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 1e ust. 2 i 12a Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), który ustanawia zakaz mobbingu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 21a, 22b i 23 regulaminu pracowniczego dotyczących zakazu popełniania bezprawnych czynów.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady staranności i udzielania wsparcia z naruszeniem art. 24 regulaminu pracowniczego.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 59 i błędnej wykładni art. 60 regulaminu pracowniczego.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia art. 41 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, dotyczących odpowiednio bezstronnego traktowania i prawa do bycia wysłuchanym oraz prawa do obrony, a także art. 3 załącznika IX do regulaminu pracowniczego w sprawie prawa do bycia wysłuchanym przez organ powołujący przed skierowaniem sprawy do komisji dyscyplinarnej i zgodnie z orzecznictwem Kerstens/Komisja (wyrok z dnia 14 lutego 2017 r., Kerstens/Komisja, T-270/16 P, niepublikowany, EU:T:2017:74).

Strona skarżąca żąda również przyznania odszkodowania w wysokości 889 000 EUR tytułem doznanej krzywdy oraz w wysokości 132 828,67 EUR tytułem poniesionej szkody materialnej zgodnie z art. 340 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2018 r. – UZ / Parlament

(Sprawa T-47/18)

(2018/C 123/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: UZ (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Orzeczenie, że
- stwierdza się nieważność decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 27 lutego 2017 r. o wymierzeniu jej kary dyscyplinarnej w postaci obniżenia zaszeregowania z grupy AD13 stopień 3 do grupy AD12 stopień 3 z dniem 1 marca 2017 r. oraz odebrania wszystkich punktów za osiągnięcia zdobytych w grupie zaszeregowania AD13;
- stwierdza się nieważność decyzji o oddaleniu jej wniosku o udzielenie wsparcia;
- Parlament zostaje obciążony kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 3 i 22 załącznika IX do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), polegającego na tym, że organ powołujący nie wysłuchał strony skarżącej w celu uzasadnienia swojej decyzji na podstawie art. 3 załącznika IX, ani też przed oddaleniem jej wniosku o udzielenie wsparcia na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 9, 10 i 16 załącznika IX do regulaminu pracowniczego, w zakresie w jakim zaskarżona decyzja dyscyplinarna narusza zasadę proporcjonalności i nakłada na skarżącą ogólną sankcję nieprzewidzianą w załączniku IX do regulaminu pracowniczego, czyli obniżenie zaszeregowania, odebranie punktów za osiągnięcia i wykluczenie z funkcji kierowniczych.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieprawidłowości prac komisji dyscyplinarnej, polegających na tym, że nie tylko skierowano do niego nieprawidłowo sprawę bez uprzedniego wysłuchania strony skarżącej, ale w dodatku przez cały czas trwania postępowania nie przestrzegano prawa do obrony.